

Nr 230.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till vissa extra undervisningskurser för medicine studerande m. m.; given Stockholms slott den 26 april 1940.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Gösta Bagge.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 26 april 1940.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ.

Efter gemensam beredning med cheferna för försvars-, social- och finansdepartementen anmäler härefter chefen för ecklesiastikdepartementet, statsrådet Bagge frågor om bestridande av vissa särskilda kostnader för utbildning av läkare vid krig eller krigsfara och anför därvid:

Till en början får jag erinra om vissa hittills vidtagna beredskapsåtgärder för utbildning av läkare vid krig eller krigsfara.

Den 24 februari 1939 uppdrog Kungl. Maj:t åt medicinalstyrelsen att i samråd med representanter för vederbörande högskolemyndigheter och militära sjukvårdsmyndigheter verkställa utredning angående organiserandet av utbildningen av läkare, tandläkare, apotekare och veterinärer vid mobilisering och under krig, varvid särskilt skulle beaktas dels behovet av

nyrekrytering, dels möjligheten av att i förekommande fall åstadkomma en för angivna förhållanden anpassad, förkortad utbildning, dels ock det behov av lärarkrafter, som kunde under dessa förhållanden anses oundgängligt för utbildningens bedrivande.

Sedan medicinalstyrelsen framlagt utredning och förslag i ämnet, förordnade Kungl. Maj:t den 8 december 1939, bland annat, att vid allmän mobilisering och under krig skulle, utan hinder av eljest gällande bestämmelser, i fråga om utbildning av läkare gälla de föreskrifter, som kanslern för rikets universitet hade att i huvudsaklig överensstämmelse med det av medicinalstyrelsen framlagda förslaget fastställa. Det skulle dock åligga kanslersämbetet att, innan ämbetet förordnade om föreskrifternas ikraftträdande, därtill inhämta Kungl. Maj:ts bemyndigande.

Den 28 juli 1939 bemyndigade Kungl. Maj:t på därom gjord framställning kanslersämbetet att under läsåret 1939/40 för de å kirurgiska och medicinska klinikerna tjänstgörande medicine kandidaterna låta anordna obligatoriska mindre kurser i *krigskirurgi*, respektive *gassjukvård*. Till bestridande av kostnaderna för kurserna anvisades ett belopp av sammanlagt högst 6,500 kronor, att utgå med en tredjedel från vart och ett av de under fjärde huvudtiteln, D. Lantförsvaret, samt femte och åttonde huvudtitlarna uppförda reservationsanslagen till extra utgifter.

Den 8 mars 1940 bemyndigade Kungl. Maj:t kanslern att under vårterminen 1940 låta anordna för medicine licentiatexamen obligatoriska kurser i *krigsepidemiologi* m. m. För ändamålet erforderliga kostnader, högst 5,280 kronor, skulle bestridas med 1,760 kronor från lantförsvarets anslag till extra utgifter och med likaledes 1,760 kronor från ettvar av femte och åttonde huvudtitlarnas reservationsanslag till motsvarande ändamål.

I n t e n s i f i e r a d l ä k a r u t b i l d n i n g. I skrivelse den 16 april 1940 har *kanslern* — under erinran om beslutet av den 8 december 1939 — anfört i huvudsak följande:

Förhållandena hade numera utvecklat sig därhän, att praktiskt sett förutsättningarna för ett ikraftträdande av den i detta beslut åsyftade undervisningsplanen syntes vara för handen.

Oberoende av denna fråga hade vissa åtgärder vidtagits eller föreslagits i syfte att inom ramen för den nuvarande, för normala förhållanden avpassade undervisningen påskynda den medicinska utbildningen, varjämte beaktats vissa speciella krav, som rådande extraordinära förhållanden medförde. Sålunda hade med stöd av Kungl. Maj:ts beslut den 28 juli 1939 och den 8 mars 1940 vid samtliga medicinska läroanstalter kurser anordnats för medicine kandidater i krigskirurgi och gassjukvård, respektive i krigsepidemiologi m. m. Vidare hade en extra propedeutisk kurs innevarande vårtermin anordnats vid medicinska fakulteten i *Uppsala* med början den 1 april, varigenom 25 medicine kandidater beretts tillfälle att redan nu genomgå denna obligatoriska kurs i stället för att eljest ha nödgats vänta till hösten. Det vore Uppsala-fakultetens avsikt att, om nödiga medel ställdes

till fakultetens förfogande, anordna undervisning under sommarmånaderna i medicin, kirurgi och patologisk anatomi för de studerande, som genomgått den extra propedeutiska kursen. Dessutom hade medicinska fakulteten i Lund anhållit, att kanslern ville utverka erforderliga anslag för anordnande av dels en extra propedeutisk kurs i Lund under juli och augusti 1940, dels öck undervisning under sommarferierna i nyssnämnda tre ämnen. Jämväl inom *karolinska institutets* lärarkollegium hade fråga väckts om anordnande vid institutet av kurser och annan undervisning under instundande sommar. Slutligen hade kanslern i annat sammanhang förordat ett av medicinalstyrelsen framlagt förslag om anvisande av medel för anordnande av viss praktisk utbildning av medicine kandidater å andra sjukvårdsinrättningar än undervisningssjukhusen. Härigenom skulle man bland annat vinna den fördelen, att dessa medicine kandidater skulle snabbare än eljest vore fallet bli användbara för praktiska läkaruppgifter i händelse av krig.

Utöver de sålunda beslutade eller planerade åtgärderna hade en del inom kanslerns befogenhet liggande åtgärder av honom vidtagits i syfte att påskynda de blivande läkarnas utbildning och göra dem skickade att snarast möjligt delta i praktiskt sjukvårdsarbete.

Under behandlingen av lthörande frågor hade medicinska fakulteten i Lund framfört den synpunkten, att den av medicinalstyrelsen skisserade och av Kungl. Maj:t genom beslutet den 8 december 1939 gillade undervisningsplanen borde, om läget tillspetsades, ytterligare beskäras, i vad den avsåge undervisningen av medicine kandidater, i och för ett snabbare tillgodoseende av landets behov av läkarkrafter. Då Kungl. Maj:t bemyndigat kanslern att utfärda föreskrifter »i huvudsaklig överensstämmelse med omförmälda, av medicinalstyrelsen framlagda förslag», torde nyssnämnda av Lundafakulteten framförda synpunkt kunna vederbörligen beaktas inom ramen för det nämnda bemyndigandet.

En utsträckt och intensifierad kursundervisning för de blivande läkarna medförde ökat arbete för de nu tjänstgörande lärarna och nödvändiggjorde dessutom användande av ytterligare arbetskrafter. Ehuru vissa utredningar rörande storleken av de härav föranledda kostnaderna företagits, vore det knappast möjligt att redan nu framlägga några exakta kalkyler rörande anslagsbehovet, detta särskilt beroende därpå, att under de nu rådande förhållandena behovet av extra undervisning näppeligen läte sig beräkna någon längre tid i förväg. Kostnaderna för de extra propedeutiska kurserna i Uppsala och Lund samt för undervisningen därstädes under instundande sommar hade, med utgångspunkt från nu utgående arvoden för undervisning av motsvarande karaktär, beräknats till omkring 20,700 kronor. Rörande kostnaden för undervisning vid karolinska institutet under sommarferierna föreläge ej någon beräkning. Förslagsvis syntes man kunna räkna med ett belopp, ungefär motsvarande sammanlagda kostnaden i Uppsala och Lund. Hårtill komme så kostnaden för den ytterligare extra undervisning, som kunde finnas nödvändig för utbildningens påskyndande.

Även om man utginge ifrån att arvodena kunde sättas lägre än de akademiska myndigheterna tänkt sig, torde man få räkna med att anslagsbehovet uppginge till minst 50 å 55,000 kronor. Av detta belopp hänförde sig en del, cirka 8,000 kronor, till undervisning under nu löpande budgetår. Det torde vara motiverat att anvisa sistnämnda belopp från anslaget till oförutsedda utgifter, och kanslern ärnade senare, då beloppet läte sig någorlunda exakt beräkna, ingå till Kungl. Maj:t med framställning om anvisande av de erforderliga medlen. För att bestrida den återstående på kommande budgetår

belöpande kostnaden torde anslag böra äskas vid årets riksdag. Anslaget syntes böra vara av förslagsanslags natur men icke få överskridas utan Kungl. Maj:ts medgivande.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställde kanslern, att Kungl. Maj:t ville

dels bemyndiga kanslern att, i den mån så befundes möjligt och lämpligt, utfärda provisoriska föreskrifter rörande förkortad läkarutbildning i enlighet med nådiga beslutet den 8 december 1939, att gälla tills vidare intill utgången av budgetåret 1940/41,

dels förklara sig vilja, på därom av kanslern gjord framställning, framdeles taga under övervägande frågan om anvisande av medel för bestridande av kostnaden för den extra undervisning under innevarande budgetår, som kunde finnas nödvändig för att vinna den åsyftade förkortningen av läkarutbildningen,

dels ock ingå till 1940 års riksdag med begäran om ett förslagsanslag å 45,000 kronor till bestridande av kostnaden för den extra undervisning, som för vinnande av det ovan angivna syftet kunde bli erforderlig under budgetåret 1940/41.

Statskontoret har funnit de föreslagna åtgärderna till påskyndande inom den normala studieplanens ram av läkarutbildningen välbetänkta. Beträffande frågan om beredande av medel för den extra undervisningen har statskontoret anfört:

För bestridande av de kostnader, som hänförde sig till den extra undervisningen under *innevarande budgetår*, syntes det ligga närmast till hands att anlita åttonde huvudtitelns anslag till extra utgifter. I likhet med vad som tidigare skett beträffande kostnaderna för en extra kurs för farmacie kandidatexamen (proposition nr 90 till 1939 års lagtima riksdag) syntes dock för ändamålet lämpligen böra tagas i anspråk förslagsanslaget till oförutsedda utgifter, vartill riksdagens medgivande syntes böra inhämtas.

För gäldande av de på *nästkommande budgetår* belöpande kostnaderna för den extra undervisningen syntes böra äskas ett anslag å riksstaten för sagda budgetår. Med hänsyn till svårigheten att nu bestämma storleken av dessa kostnader syntes för ändamålet böra anvisas ett anslag av förslagsanslags natur.

Statskontoret förutsatte, att erforderliga föreskrifter rörande dispositionen av de anvisade anslagsmedlen komme att meddelas av Kungl. Maj:t på grundval av sedermera framlagda kostnadsberäkningar. Såsom jämväl förutsattes av universitetskanslern borde i samband därmed ske en omprövning av grunderna för ersättningen till de för undervisningen anlidade extra lärarkrafterna. Därvid syntes böra beaktas, att undervisningen i all den utsträckning så funnes skäligt uppdroges åt befattningshavare, vilka utan särskild ersättning kunde åläggas vidsträcktare tjänstgöringsskyldighet.

Medicinalstyrelsen har i alla delar förordat bifall till kanslersämbetets förslag.

I detta sammanhang må erinras om vissa av kanslern tidigare gjorda framställningar om anvisande av medel för anordnande under nästa budgetår av kurser i krigskirurgi, gassjukvård och krigsepidemiologi, motsvarande de kurser i dessa ämnen, som kommit till stånd under nu löpande budgetår.

Kurser i krigskirurgi och gassjukvård. I skrivelse den 7 december 1939 hemställde *kanslern* om beviljande för budgetåret 1940/41 av ett anslag å 5,600 kronor för anordnande av särskild, för de på kirurgiska och medicinska klinikerna tjänstgörande medicine kandidaterna obligatorisk undervisning i krigskirurgi och gassjukvård, vilket anslag borde få av kanslern i mån av behov fördelas mellan universiteten och karolinska institutet.

Sammanlagda antalet undervisningstimmar torde böra beräknas till högst 20 för varje kurs. Med utgångspunkt från att dylik särskild undervisning årligen behövde anordnas två gånger i Uppsala, två gånger i Lund och tre gånger vid karolinska institutet, att ersättningen skäligen syntes kunna bestämmas till 35 kronor per timme, samt att till materiel torde böra beräknas ett mindre belopp för varje undervisningskurs, förslagsvis i medeltal 100 kronor, bleve det årliga anslagsbehovet i Uppsala ($2 \times 20 \times 35 + 2 \times 100 =$) 1,600 kronor, i Lund likaledes 1,600 kronor och vid karolinska institutet ($3 \times 20 \times 35 + 3 \times 100 =$) 2,400 kronor eller tillhoppa ($1,600 + 1,600 + 2,400 =$) 5,600 kronor.

Det torde icke vara nödvändigt, att undervisningen gjordes i alla detaljer likformig vid de olika läroanstalterna, utan dessa borde få en viss frihet i fråga om undervisningens planläggning och innehåll, dock under förutsättning att maximiantalet 20 timmar icke överskredes.

Då fråga vore om andra kliniska ämnen än medicin och kirurgi, torde de skador och sjukdomsfenomen, som särskilt förekomme under krig, kunna behandlas i samband med den ordinarie undervisningen i respektive ämnen.

Vid kanslerns framställning ha fogats av universitetsmyndigheterna uppgjorda förslag till ändringar i studieplaner och klinikföreskrifter, avsedda att fastställas av kanslern.

Statskontoret har yttrat:

I den mån för ifrågavarande undervisning toges i anspråk professorer eller andra ordinarie lärare, funne statskontoret knappast påkallat, att särskild ersättning medgaves utgå på sätt föreslagits i förevarande framställning. Erinras kunde nämligen, att ifrågavarande kurser vore avsedda att för framtiden regelmässigt ingå i kursplanerna. Vidare ville statskontoret erinra, att i § 8 kungörelsen den 6 juni 1925 (nr 211) angående villkor och bestämmelser beträffande avlöningsförhållandena för professorer m. fl. vid universiteten i Uppsala och Lund samt karolinska mediko-kirurgiska institutet stadgats, att befattningshavare skulle vara underkastad den vidsträcktare tjänstgöringsskyldighet eller jämkning i åligganden, som vid en möjligen inträdande förändring i vederbörande universitets eller institutions organisation eller verksamhet eller eljest i allmänhet kunde vara stadgad, samt i sådant avseende vara pliktig att, med bibehållande av den

tjänsteställning och den avlöning han innehade, i enlighet med nya eller förändrade föreskrifter sköta de med befattningen förenade göromål.

Beträffande undervisning, som meddelades av särskilt anlitade, tillfälliga lärarkrafter, ansåge sig statskontoret böra ifrågasätta, om det, med hänsyn bland annat till att dessa kurser komme att upprepas, kunde vara erforderligt att fastställa ett så högt arvode som föreslagits, eller 35 kronor per timme. I varje fall syntes ersättningen för praktiska demonstrationer kunna fastställas till lägre belopp.

Med anledning av vad statskontoret anfört ha vederbörande universitetsmyndigheter erhållit tillfälle att yttra sig.

Det större akademiska konsistoriet i Uppsala har åberopat ett yttrande av *medicinska fakulteten*, vari anförts:

Undervisningen i krigskirurgi och gassjukvård i Uppsala borde enligt fakultetens mening i fortsättningen, liksom under höstterminen 1939, lämnas av en extra lärarkraft. Med hänsyn till det ganska betydande arbete denna undervisning representerade, syntes det nämligen icke rimligt, att ordinarie lärare utöver den undervisning och annat arbete, som förut påvilade honom, belastades därmed.

En ersättning av 35 kronor per timme för ifrågavarande undervisning ansåge fakulteten synnerligen skälig. Det borde härvid beaktas, att endast högt kvalificerade lärarkrafter med speciell kompetens på området kunde tagas i anspråk för denna undervisning. Det kunde vidare framhållas, att ombyte av denne lärare kunde antagas komma att ske ganska ofta, så att en och samma person som regel endast ett fåtal gånger komme att lämna undervisningen i fråga, samt att undervisningens innehåll till följd av den snabba utvecklingen på detta fält från år till år komme att undergå förändringar, varför förberedelsearbetet, för vilket ersättningen också skulle utgöra vederlag, varje gång bleve avsevärt.

Förekommande praktiska demonstrationer torde dels komma att infogas i själva lektionstimmarna, dels göras i anslutning till dessa, utan att i sistnämnda fall särskild ersättning härför beräknades.

Undervisningen i krigsgasernas kemi lämnades lämpligen av någon av de ordinarie lärarna i fysiologisk kemi såsom en del av deras ordinarie undervisning. För denna undervisning hade fakulteten naturligen ej räknat med någon ersättning.

Konsistoriet har därjämte särskilt understrukit, att den föreslagna ersättningen jämväl skulle avse det avsevärda förberedelsearbete, som erfordrades för undervisningen, samt att ersättningen sålunda icke avsåge själva undervisningstimmarna och att densamma alltså ingalunda kunde anses oskälig.

Det större akademiska konsistoriet i Lund och *medicinska fakulteten* därstädes ha anslutit sig till vad Uppsala-fakulteten anfört med tillägg, att undervisningen i krigskirurgi och gassjukvård på grund av att den krävde lärarkrafter med specialkompetens icke kunde infogas i den ordinarie undervisningsplanen.

Karolinska institutets lärarkollegium har instämt i dessa universitetsmyndigheters yttranden.

Kanslern har förklarat sig utgå ifrån, att undervisningen i dessa ämnen under budgetåret 1940/41 liksom innevarande budgetår komme att omhänderhavas av för ändamålet särskilt anställda lärarkrafter, vilka ägde speciell sakkunskap. Under åberopande härav och under hänvisning tillika till vad de lokala universitetsmyndigheterna yttrat, meddelade *kanslern*, att vad statskontoret i ärendet yttrat icke givit honom anledning frånga vad han tidigare anfört och hemställt.

Kurser i krigsepidemiologi. I den skrivelse, som ligger till grund för beslutet den 8 mars 1940 om anordnande innevarande vårtermin av särskild undervisning i krigsepidemiologi, har *kanslern* anfört:

Karolinska institutets lärarkollegium hade hos *kanslern* anhållit om att — i avvaktan på epidemiundervisningens definitiva ordnande, en fråga, som vore föremål för övervägande av de sakkunniga för omorganisation av de medicinska studierna — provisoriska åtgärder måtte vidtagas för åstadkommande vid institutet och de båda universiteten av sådan särskild undervisning i epidemiologi med tillhörande delar av bakteriologi och hygien, som kunde anses vara av betydelse för de blivande läkarnas verksamhet under krig eller krigsfara.

Såsom den ordinarie undervisningen i epidemiologi för närvarande vore anordnad, syntes det enligt *kanslerns* mening icke vara möjligt att därvid i tillbörlig grad beakta de frågor, som aktualiserades i samband med krig eller omedelbar krigsfara. Det syntes därför synnerligen önskvärt, att särskild undervisning snarast möjligt komme till stånd för samtliga blivande läkare.

Dylika kurser torde böra vara obligatoriska och anordnas två gånger varje läsår vid var och en av de tre medicinska läroanstalterna. Varje kurs borde omfatta högst 16 timmar.

Kursen syntes böra genomgåas snarast möjligt efter det att den egentliga tjänstgöringen å den medicinska kliniken avslutats.

Under förutsättning att ersättningen för här ifrågavarande extra undervisning utginge med samma belopp som för undervisningen i krigskirurgi och gassjukvård, d. v. s. 35 kronor för timme, skulle kostnaden för varje kurs bli högst ($16 \times 35 =$) 560 kronor.

För budgetåret 1940/41 skulle kostnaden för 6 kurser bli högst ($6 \times 560 =$) 3,360 kronor för själva undervisningen jämte ett mindre belopp, förslagsvis ($6 \times 50 =$) 300 kronor, för komplettering av undervisningsmateriel. Totalbeloppet syntes lämpligen böra avrundas till 3,700 kronor.

Kanslern hemställde — förutom om medel för anordnande vårterminen 1940 av dylika kurser — att Kungl. Maj:t måtte utverka ett anslag för budgetåret 1940/41 å 3,700 kronor för ändamålet, att av *kanslern* i mån av behov fördelas mellan universiteten och karolinska institutet.

Beträffande arvodeskostnadernas storlek har *kanslern* hänvisat till den utredning, som förebragts i ärendet angående kurser i krigskirurgi m. m.

Såsom av redogörelsen framgår, ha vissa anordningar vidtagits i syfte att påskynda utbildningen av läkare, och ytterligare sådana åtgärder över-

vågas. Extra propedeutiska kurser för medicine studerande pågå eller äro planerade till instundande sommar. Under sommarmånaderna torde komma att anordnas undervisning i medicin, kirurgi och patologisk anatomi. Jämväl annan extra undervisning kan enligt kanslern bli nödvändig. Därmed åsyftas, enligt vad jag inhämtat, i främsta rummet sådana särskilda åtgärder för intensifiering av undervisningen, som kunna bli nödvändiga vid genomförandet av den särskilda undervisningsplan, som förutsättes i Kungl. Maj:ts beslut den 8 december 1939.

För att den sålunda planlagda extra undervisningen skall kunna komma till stånd i önskvärd utsträckning måste anslagsmedel ställas till förfogande. Av kanslerns utredning framgår, att planerna för undervisningen ännu icke tagit så fast form, att en noggrannare kostnadsberäkning kunnat verkställas. Kanslern har emellertid uppskattat merkostnaderna till 50,000 à 55,000 kronor.

Jag har funnit mig böra tillstyrka, att åtgärder vidtagas i huvudsaklig överensstämmelse med vad kanslern med instämmande av statskontoret föreslagit. I likhet med statskontoret utgår jag dock från att fullständiga kostnadsberäkningar sedermera underställas Kungl. Maj:t för prövning och godkännande och att undervisningen så långt som möjligt uppdrages åt befattningshavare, som utan särskild ersättning kunna få sig ålagda vidsträcktare tjänstgöringsskyldighet. Det torde över huvud taget få förutsättas, att universitetens och karolinska mediko-kirurgiska institutets befattningshavare skola under nuvarande förhållanden vara villiga att utan särskild kostnad för det allmänna i skälig omfattning ställa sig till förfogande för dessa ändamål samt att det även skall vara möjligt att nedsätta de ersättningsbelopp, som kunna komma i fråga. På grund härav synes det troligt, att verksamheten skall kunna anordnas för relativt lägre kostnader än dem, varmed kanslern räknat. Med hänsyn till ovissheten rörande kursverksamhetens blivande omfattning torde det emellertid icke vara tillräddligt att vid anslagskalkylerna räkna med någon avsevärdare minskning av det av kanslern beräknade anslagsbehovet.

Enligt kanslerns förslag skulle de på innevarande budgetår belöpande kostnaderna, omkring 8,000 kronor, bestridas från anslaget till oförutsedda utgifter och på riksstaten för nästa budgetår uppföras ett anslag för ändamålet om 45,000 kronor, vilket icke skulle få överskridas utan tillstånd av Kungl. Maj:t. Häremot har jag intet annat att erinra än att jag med hänsyn till vad nyss anförts räknar med en minskning av dessa belopp till 7,000 kronor respektive 40,000 kronor samt föreslår, att beloppet å 7,000 kronor anvisas å tilläggsstat II till löpande riksstat.

Enligt redogörelsen i det föregående har kanslern härjämte äskat anslag för nästa budgetår till anordnande av kurser i *krigskirurgi* och *gassjukvård* samt i *krigsepidemiologi m. m.* Kostnaderna för dessa kurser, som av kanslern beräknats till sammanlagt 9,300 kronor, torde med hänsyn till vad i

det föregående yttrats kunna uppskattas till förslagsvis 8,000 kronor. Då jag icke i övrigt funnit anledning till erinran mot kanslerns i detta hänseende framlagda förslag, tillstyrker jag, att medel även för dessa ändamål anvisas för nästa budgetår.

Lämpligen bör för den extra undervisning, som syftar till en påskyndad utbildning, samt för de särskilda kurserna i krigskirurgi, gassjukvård och krigsepidemiologi m. m. under åttonde huvudtiteln anvisas ett särskilt anslag, benämnt Gemensamma universitetsändamål: Extra undervisningskurser för medicine kandidater m. m. Anslaget torde enligt det föregående böra för nästa budgetår uppföras med $(40,000 + 8,000 =) 48,000$ kronor.

På av kanslern och statskontoret anförda skäl torde såväl detta anslag som det anslag, vilket enligt det föregående bör uppföras å tilläggsstat för löpande budgetår, böra erhålla förslagsanslags natur men icke få överskridas utan tillstånd av Kungl. Maj:t. Det bör ankomma på Kungl. Maj:t att på förslag av kanslern meddela de närmare föreskrifter om dispositionen av anslagen, som kunna befinnas erforderliga.

Jag erinrar, att Kungl. Maj:t tidigare denna dag bemyndigat kanslersämbetet att, i den mån så befinnes möjligt och lämpligt, förordna om ikraftträdande av de i beslutet den 8 december 1939 omnämnda föreskrifterna.

Under åberopande av det anförda och då proposition i ärendet jämlikt § 54 riksdagsordningen torde kunna avlätas utan hinder av att den för propositionens avlämnande till riksdagen i allmänhet stadgade tid gått till ända, hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels till Gemensamma universitetsändamål: Extra undervisningskurser för medicine studerande m. m. å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1939/40 under åttonde huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av kronor 7,000;

dels ock till Gemensamma universitetsändamål: Extra undervisningskurser för medicine studerande m. m. för budgetåret 1940/41 under åttonde huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av ..... kronor 48,000.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Gösta Sandberg.